

W ramach zarzutu trzynastego wnosząca odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi, że naruszył zasadę pewności prawa, gdyż nie ustosunkował się do zarzutu opartego na niemożności stosowania rozporządzenia nr 1605/2002<sup>(2)</sup>, na którym bazuje decyzja OLAF-u i Komisji, mimo że w okresie, gdy miały miejsce zdarzenia, obowiązywało rozporządzenie finansowe<sup>(3)</sup> z dnia 21 grudnia 1977 r. Ponadto CPEM wnosi na podstawie art. 47 § 1 akapit drugi i trzeci regulaminu Trybunału o ustalenie faktów w drodze przesłuchania świadków.

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4255/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz.U. L 374, s. 21).
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).
- (3) Rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. mające zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 356, s. 1), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (WE, EWWiS, Euratom) nr 2779/98 z dnia 17 grudnia 1998 r. zmieniającym rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. (Dz.U. L 347, s. 3).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry) w dniu 7 września 2009 r. — Dr. Donat Cornelius Ebert przeciwko Budapesti Ügyvédi Kamara**

(Sprawa C-359/09)

(2009/C 312/20)

Język postępowania: węgierski

**Sąd krajowy**

Fővárosi Ítéltábla (Węgry).

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Dr. Donat Cornelius Ebert.

Strona pozwana: Budapesti Ügyvédi Kamara.

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy dyrektywa Rady 89/48/EWG<sup>(1)</sup> oraz dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(2)</sup> powinny być interpretowane w ten sposób, że skarżący, który posiada obywatelstwo niemieckie, zdał egzamin adwokacki w Niemczech, gdzie należy do rady adwokackiej, lecz posiada zezwolenie na pobyt i pracuje na Węgrzech, ma prawo posługiwać się w postępowaniu sądowym i administracyjnym tytułem „ügyvéd” (adwokat), który ma charakter tytułu zawodowego w państwie przyjmującym (Węgry), obok tytułu niemieckiego „Rechtsanwalt” (adwokat) i tytułu węgierskiego „európai közösségi jogász” (prawnik europejski), pomimo iż nie należy do izby adwokackiej na Węgrzech i nie uzyskał żadnego zezwolenia?

- 2) Czy dyrektywa 98/5/WE stanowi uzupełnienie dyrektywy 89/4[8]/EWG w tym znaczeniu, że dyrektywa 98/5/WE dotycząca wykonywania zawodu adwokata stanowi ustawę szczególną dotyczącą dziedziny adwokatury, podczas gdy dyrektywa 89/4[8]/EWG ogranicza się, co do zasady, do regulowania uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych?

(1) Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19, s. 16).

(2) Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, s. 36).

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2009 r. w sprawie T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 11 września 2009 r. przez Athinaiki Techniki AE**

(Sprawa C-362/09 P)

(2009/C 312/21)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Athinaiki Techniki AE (przedstawiciel: S. A. Pappas, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Athens Resort Casino AE Symmetochon

**Żądania wnoszącego odwołanie**

- uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu pierwszej instancji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd błędnie zinterpretował wcześniejsze orzecznictwo Trybunału w odniesieniu do przesłanek zgodności z prawem cofnięcia aktu administracyjnego. Aby cofnięcie takiego aktu było skuteczne należy bowiem stwierdzić, że jest on niezgodny z prawem, a jego odwołanie powinno nastąpić w rozsądnym terminie. Tymczasem w niniejszej sprawie cofnięcie aktu Komisji nastąpiło ponad cztery lata po jego wydaniu i nie przedstawiono w tym względzie żadnego uzasadnienia.

W ramach zarzutu drugiego Athinaiki Techniki podnosi, że Sąd naruszył prawo przez to, że nie rozstrzygnął podniesionej przez nią kwestii nadużycia władzy. Wycofując sporną decyzję Komisja nie miała bowiem na celu cofnięcia rozpatrywanego aktu dla poszanowania zasady zgodności z prawem, lecz uniknięcie poddawania go kontroli sądów wspólnotowych.

Po trzecie wnosząca odwołanie twierdzi, iż wbrew rozstrzygnięciu zawartemu w zaskarżonym postanowieniu, w dalszym ciągu istnieje po jej stronie interes w uzyskaniu wyroku stwierdzającego nieważność spornej decyzji Komisji. Konsekwencje cofnięcia rozpatrywanego aktu przez Komisję nie mogą bowiem ograniczać się do jedynie do wznowienia procedury badania wstępnego. Wyrok stwierdzający nieważność zobowiązywałby bowiem Komisję albo do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy państwa, albo wzywałby dane państwo członkowskie do zniesienia lub zmiany analizowanej pomocy. Sąd naruszył zatem prawo uznając, że jedyną konsekwencją stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji jest obowiązek wszczęcia procedury badania wstępnego.

Wnosząca odwołanie twierdzi wreszcie, że Sąd naruszył status powagi rzeczy osądzonej, jaki posiada wyrok Trybunału wydany w powiązanej sprawie C-521/06 P. Z wyroku tego wynika bowiem, że Komisja nie może przedłużać stanu beczynności administracyjnej w ramach procedury badania pomocy państwa. Tymczasem cofając zaskarżoną decyzję Komisja powróciła właśnie do stanu beczynności, a Sąd dopuścił się dodatkowego naruszenia prawa przez to, że w żaden sposób nie skrytykował takiego stanu rzeczy.

---

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 1 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-273/06 i T-297/06 ISD Polska i.in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 września 2009 r. przez ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (dawniej Majątek Hutniczy sp. z o.o.)**

**(Sprawa C-369/09 P)**

(2009/C 312/22)

*Język postępowania: francuski*

## Strony

*Wnoszące odwołanie:* ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (dawniej Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (przedstawiciele: C. Rapin, E. Van den Haute, adwokaci)

*Druga strona postępowania:* Komisja Wspólnot Europejskich

## Żądania wnoszących odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (ósma izba) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-273/06 i T-297/06;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania;
- na wypadek gdyby Trybunał Sprawiedliwości postanowił umorzyć postępowanie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami na podstawie art. 69 § 6 w związku z art. 72 lit. a) regulaminu Trybunału.

## Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszące odwołanie podnoszą trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie kwestionują ocenę Sądu, zgodnie z którą protokół nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali, załączony do aktu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej<sup>(1)</sup>, dopuszcza w pkt 6 stosowanie jego przepisów z mocą wsteczną. Według wnoszących odwołanie z treści, celu ani systematyki tego przepisu, który ogranicza się do wskazania, że przedsiębiorstwa wymienione w załączniku 1 do tego protokołu będą mogły w pewnych granicach korzystać z pomocy w latach 1997–2003, nie można bowiem wywnioskować żadnego skutku retroaktywnego. Innymi słowy przepis ten oznacza, że wysokość pomocy, jaka może zostać przyznana na rzecz przedsiębiorstw do końca 2003 r. winna być obliczana retrospektywnie przy uwzględnieniu kwot pomocy przyznanych wcześniej, nie nakazuje natomiast uznania przyznanej wcześniej pomocy za niezgodną z prawem. Ponadto wykładnia taka została przyjęta zarówno przez Komisję, jak i przez Radę, z których ta pierwsza w propozycji decyzji, zaś ta druga w decyzji stwierdziły, że zobowiązania przyjęte w protokole nr 8 zostały wypełnione.

W ramach zarzutu drugiego wnoszące odwołanie utrzymują, że Sąd naruszył prawo uznając z jednej strony, że przedsiębiorstwa będące beneficjentami pomocy mogą mieć uzasadnione oczekiwania co do legalności pomocy w zasadzie jedynie wtedy, gdy pomoc została przyznana z poszanowaniem procedury przewidzianej w art. 88 WE, a z drugiej strony, że procedury przewidziane w dotyczącym wyrobów EWWiS protokole (nr 2) do umowy stowarzyszeniowej z dnia 16 grudnia 1991 r.,<sup>(2)</sup> w ramach których Komisja i Rada dowiedziały się o istnieniu spornej pomocy, nie mogły doprowadzić do powstania po stronie wnoszących odwołanie uzasadnionych oczekiwań.